

Σοὶ ἤ χαλῶς βωμοῖσι περιστάμενοι πῶσις αἰγῶν,
φοῖνιον ἐκ λαοῦ σήθεαι αἶμα' ἐρύγη.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ,
κεφ. ξδ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Σκύλα ὅτε ξέρξῃ δολιχὸς στόλος ἑλλάδα πάσαι
ἠλαυνεν, βυθίῳ εὐρατὶ ναυμάχῳ,
Νηρῆαι λαθροῖσιν ὑποπλάσας τενάγασσι,
καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὄρμον ἐκείρε νεῶν.
Αὐτάνδρ' ὅτ' Ἰπὶ γῆς ὀλίθωνε περὶς ἀναυδῶ
Ὀλυμπίη, πρῶτη πείρα θεμισκλέους.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Οὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχας Ἰπὶ δῆεν
ἀχελῶ ὄρμαίνῃ μυριόδους ἐλέφας,
ἀλλὰ φόβῳ σείλας βαθυῶ ἀνχένα πρὸς ζυγοδέ-
αντυγα διφρουλκεῖ καίπαρος ὄρεανίς. (σμυρ,
ἔγνω δ' ἐριώης κ' Ἰπὶ χάριν, ὄργανα ρίψας
ἀρετῆς εὐνομίας ἀντανάγῃ πατέρα.

Ἀδηλον.

Ἀρτεμις ἰδρώουσα, πρῶτα γγλός ἐστὶ κυδοιμοῦ.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ, κεφ. ο.

ΕΙΡΗΝΟΥ εἰς τροίαν.

Ζεῖνοι, τὴν πείρωτον ἐμὲ πόλιν, ἴλιον ἰβλῶ,
Ἰλῶ πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένῳ,

Αἰῶν.